

ה"ט 45274/01/19 - אורי שוורץ, מנחם גרליצקי, ארז רחמים נגד אברהם חזן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 45274-01-19 שוורץ ואח' נ' חזן

לפני כבוד השופט רמי חיימוביץ, סגן נשיא

מבקשים
1. אורי שוורץ
2. מנחם גרליצקי
3. ארז רחמים

נגד

משיב
אברהם חזן

ב"כ המבקשים: עו"ד סיוון כהן ועו"ד אבי וכניש

ב"כ המשיב: עו"ד גיא עזורה

החלטה

בקשה לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001.

1. המבקשים והמשיב מתפללים בבית הכנסת ע"ש משה אביב בפרויקט "סי אנד סאן" בתל אביב. המבקשים 1 ו-3 חברים בוועד בית-הכנסת והמבקש 2 משמש כרב בית-הכנסת (כך כינו אותו הצדדים).
2. המבקשים טוענים כי המשיב מפריע לציבור המתפללים, מרים את קולו בעת תפילתם של אחרים, מאיים על המתפללים - ועל המבקשים בפרט - ובעבר אף נקט נגדם באלימות שהובילה להגשת כתב אישום נגדו. לכן הם מבקשים צו שיורה על הרחקת המשיב מבית-הכנסת.
3. ביוני 2018 - לפני כששה חודשים - הגישו המבקשים בקשה דומה ולאחר דיון במעמד הצדדים הוציא בית-המשפט (כב' השופט צימרמן) צו שהרחיק את המשיב מבית-הכנסת למשך ששה חודשים (ה"ט 44232-06-18 שוורץ ואח' נ' חזן (2/7/18)).
4. ב-2/1/19, יום פקיעת הצו הקודם, הגיע המשיב להתפלל בבית-הכנסת ולטענת המבקשים חזר להתנהגותו הפסולה. כך, במהלך התפילה ביום שבת 5/1/19, העיר המשיב למתפללים אחרים, ובעת שירת המזמורים הרים את קולו והתפלל בצורה שהפריעה ליתר המתפללים. מבקש 3 פנה למשיב וביקש כי יחדל אך המשיב השיב לו בגסות ובצעקות ואף איים כי המבקש ילך "בדרכו של אביו" שנפטר לאחרונה. המבקש 3 מסביר כי בעבר נקט נגדו המשיב אלימות ולכן חש מאוים במיוחד. עוד נטען כי המשיב הפריע לתפילה וקרא לעבר המבקש 2 "הרב לא יישאר פה בבית הכנסת". נוכח התנהגותו הופסקה התפילה והמתפללים הזעיקו את משטרת ישראל. על רקע זה מבקשים המבקשים כי הצו הקודם יחודש וכי המבקש יורחק מבית-הכנסת.
5. ב-20/1/19 ניתן צו ארעי האוסר על המשיב להגיע לבית-הכנסת וב-24/1/19 התקיים דיון במעמד הצדדים. זו הפעם יוצג המשיב בידי עורך דין. בפתח הדיון נעשה מאמץ להביא את הצדדים להבנות שיאפשרו תפילה ראויה לכל הצדדים וימנעו פגיעה והפרעה ברגשות מי מהם, אך לצערי לא ניתן היה להביא את הצדדים להסכמות.
6. במהלך הדיון העידו מבקשים 1 ו-3 אשר חזרו על האמור בבקשה ובתצהירים ואף פירטו את הדברים. עדותם הייתה קוהרנטית ועקבית והתרשמתי ממנה לחיוב. המבקש 2 (הרב), שנתן תצהיר, לא התייצב. המבקשים הציגו סרטונים ללא קול שצולמו במצלמת האבטחה של בית-הכנסת ובהם נראה המשיב מעיר לזוג מתפללים שעומדים לפניו וכן פונה למתפלל נוסף ומשוחח עמו. בקטעים אלה לא נראתה אלימות כלשהי (בשונה מהסרטונים שהוצגו בהליך הקודם) ובהעדר קול לא ניתן לדעת מה נאמר וכיצד. הסרטונים אינם תומכים בגרסת המבקשים וכל שנלמד מהם הוא שהמשיב אכן פנה למתפללים אחרים במהלך התפילה. המבקשים הבהירו שהאיום ב-5/1/19 הופנה כנגד המשיב 3 בלבד.
7. המשיב מכחיש חלקית את טענות המבקשים ומטיל עליהם את האחריות למצב. לדבריו הוא מתפלל בבית-הכנסת משנת 2010 - המבקשים וטוענים כי הגיע לבית-הכנסת לפני כשנתיים וחצי בלבד - אך "לפני 4 שנים היו בחירות. שני הג'וקרים [כך הוא מכנה את המבקשים 1 ו-3] [השתלטו על בית הכנסת ... והפכו את בית הכנסת לאשכנזי". לגבי התקרית ב-5/1/19, המשיב מודה כי העיר למתפללים אחרים משום שדיברו במהלך התפילה. כן הודה כי התפלל בקול במהלך המזמורים משום שזה קולו ("כשאני בא לבית כנסת אני מישהו אחר. יש שם שכינה") ומשום שכעס שהמזמור "שלו" ניתן למתפלל אחר ("זה מזמור שלי כבר הרבה שנים. אני יהודי, מה עושים לי חרם? אני עומד מולם, לא מפחד. כולי אמונה!!!"). הוא מאשר כי המבקש 3 פנה אליו וכי השיב לו "לך מפה אני מתפלל. אתה מציק

לי". הוא מכחיש כי אמר למבקש 3 שילך בדרכי אביו שנפטר (לדבריו הואיל והדבר לא הוקלט אין לו הוכחה). בהמשך טען כי המבקשים "מסיטים גנדי ועושים שנאת חנם. הם לא מעלים ספרדים לתורה". כשהוסבר לו שהמבקש 3 הנו ספרדי טען "יש ספרדי ויש ספרדי". המבקש נשאל מדוע הוא מתעקש להתפלל בבית-הכנסת הזה אף שאינו מתגורר בפרויקט והסביר כי "יש לי זיקה למשה אביב ... אני אומר שאני מחובר לנשמה שלו" בהמשך טען כי יש לו חברים בבית-הכנסת וכי בית-הכנסת סמוך למקום עבודתו ולמקום מגוריו.

8. בסיכומיו טען ב"כ המשיב כי לא עלה בידי המבקשים להראות הטרדה מאיימת כלשהי, כי טענותיהם העובדתיות לא הוכחו וכי מתן הצו יפגע בחופש הדת והפולחן של המשיב.

בחנתי את הדברים ומצאתי לתת צו כמבוקש.

9. מבחינה עובדתית מצאתי את גרסת המבקשים אמינה. לא-זו-בלבד שעדותם הייתה אמינה וקוהרנטית אלא שהמשיב עצמו אישר את הדברים ובמהלך עדותו עלה כי אכן העיר למתפללים אחרים, כי כעס על העובדה שלא ניתן לו המזמור המבוקש ולכן הפריע לתפילה והרים את קולו וכי שוחח עם המבקש 3. אני מאמין למבקשים 1 ו-3 שהעידו שניהם כי המשיב אכן אמר למבקש 3 כי ילך בדרכי אביב שנפטר, והדברים אף נתמכו בתצהיר הרב (שלא העיד).

10. יתרה מכך, התנהגותו המשיב באולם בית-המשפט חיזקה מאוד את טענות המבקשים. במהלך הדיון הרים המשיב את קולו ואף ירד מדוכן העדים והתקרב למבקשים באיום וצעק "אתה פגעת בי. פגעת ביהודי". המשיב אף כינה את המבקשים "ג'וקרים" וחזר פעם אחר פעם ובביטויים שונים על הטענה שאינו חושש מן המבקשים וכי האמונה מחזקת אותו. במהלך הדיון העלה המשיב טענות נוספות שהקשו על קבלת גרסתו, כמו, למשל, טענתו כי בפעם הראשונה שהלך לבית כנסת עם טלית הייתה בערב מלחמת יום כיפור כשאביו הוזעק לחזית, וזאת אף שנולד ב-1974, שנה אחרי המלחמה. או ההסבר כי יש לו זיקה למר משה אביב המנוח ומחובר לנשמתו ולכן מגיע לבית-הכנסת.

11. אני נותן אפוא אמון בטענות המבקשים ומצאתי כי התנהלות המשיב מהווה הטרדה מאיימת כהגדרתה בחוק שכן יש בה כדי להטריד את המבקשים ולהפריע לתפילתם, לפגוע בשלוות נפשם (ובשלוותם של כלל המתפללים בבית הכנסת) ואף להוות איום - ושוכנעתי כי על רקע תקריות העבר המבקשים אכן חשים מאוימים ממש. כמו כן הוכח כי קיים חשש כי המשיב יחזור על ההתנהגות המטרידה והמאיימת, שכן הוא חזר אליה גם לאחר שהורחק מבית-הכנסת לששה חודשים. בנסיבות אלו מתקיימים התנאים שבחוק למתן צו.

12. אני ער, כמובן, לפגיעה במשיב וברגשותיו, ואין ספק שיש לנהוג זהירות יתרה כאשר הבקשה היא להרחיקו מבית-כנסת בו הוא מבקש להתפלל. עם זאת, יש להגן גם על המבקשים ולאפשר להם להתפלל ברוגע ובנחת בבית-הכנסת בפרויקט בו הם גרים. כפי שכתב כב' השופט צימרמן "גם אם נקבל שכל רצונו של המשיב הוא להתפלל בדבקות, הרי שאם אינו יכול לשלוט ברוחו כל אימת שהוא חש שמאן דהוא מפריע את שלוותו, ופועל באופן כה קיצוני כפי שניתן לראות באותם סרטונים, הרי שלמושא פגיעתו יש את הזכות לבקש להרחיק את המשיב הימנו". באיזון שבין הצדדים מצאתי כי יש להגן על המבקשים ועל זכותם להתפלל כשמנגד הפגיעה במשיב ממתן הצו היא מינימלית שכן הוא יכול להתפלל בבית-כנסת אחר כפי שעשה בששת החודשים האחרונים מאז הוצא הצו הקודם. אבהיר כי אילו סברתי שיש סיכוי כלשהו להרגיע את הרוחות ולאפשר לכל הצדדים תפילה ראויה הייתי בוחן חלופות מצומצמות יותר לצו, ברם נוכח ההתנהלות בדיון, ובשים לב להחלטה הקודמת ולעובדה שמיד עם פקיעת הצו הקודם שב המשיב לאותה התנהגות שגרמה להרחקתו מבית-הכנסת, אין ספק בעיני כי לא ניתן למנוע את החיכוכים אלא בהפרדה מלאה ובהרחקת המשיב מבית-הכנסת לתקופה שמאפשר החוק. מתן הצו אף עשוי להועיל למשיב וימנע את מה שהמשיב מכנה "תלונות שווא" למשטרה.

13. למען הדבר הטוב, והואיל והמשיב טען מספר פעמים בדיון כי המחלוקת היא על רקע מוצאו הספרדי

והשתלטות האשכנזים על בית-הכנסת הספרדי, אדגיש כי טענות אלו לא הוכחו וכי המשיב לא הביא מתפללים נוספים שיתמכו בטענה זו, ואף הוכח, כאמור, כי המבקש 3 הינו ממוצא ספרדי.

14. **על יסוד כל האמור לעיל שוכנעתי כי יש לקבל את הבקשה וכי מתקיימים התנאים למתן צו מניעת הטרדה מאיימת. אשר על כן ניתן צו האוסר על המשיב ליצור כל קשר עם המבקשים, להטרידם בכל דרך, לאיים עליהם, ואף להתקרב מרחק של למטה מ-50 מטר לבית הכנסת ע"ש משה אביב בפרויקט "סי אנד סאן" בתל אביב.**

15. המבקשים ביקשו הוצאות. אין ספק שנגרמו להם הוצאות ברם נוכח הוראות שמאפשרות פסיקת הוצאות על בקשת סרק שנדחתה (סעיף 9) לא מצאתי לפסוק הוצאות בבקשה שהתקבלה בלא שנטען טיעון מסודר ומפורט בנושא.

המזכירות תידע הצדדים.

ניתנה היום, י"ט שבט תשע"ט, 25 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.